1 Consimţământul persoanei vătămate:

A. poate fi reţinut şi în cazul faptelor prin care s-a produs o vătămare a integrităţii corporale care a necesitat peste 90 de zile de îngrijiri medicale;

B. înlătură mereu antijuridicitatea, ca trăsătură esenţială a infracţiunii;

C. trebuie să fie mereu expres, neputând fi prezumat.

2 Infracțiunea de șantaj:

A. nu poate avea ca subiect pasiv o persoană juridică;

B. va fi reținută în concurs cu infracțiunea de viol, în cazul în care inculpatul o constrânge pe persoana vătămată să întrețină un raport sexual cu el în acel moment, în caz contrar urmând a posta poze nud cu aceasta, solicitare acceptată de victimă;

C. se va reține în concurs cu infracțiunea de influențare a declarațiilor atunci când actele de șantaj sunt comise pentru a determina o persoană să nu dea declarații.

3 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că:

A. nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia procesul penal poate fi inițiat împotriva unei persoane pentru neplata în termenele prevăzute de lege a taxei pe valoarea adăugată datorate, deși acestei persoane i s-a aplicat deja, pentru aceleași fapte, o sancțiune administrativă definitivă de natură penală, dacă sunt îndeplinite anumite condiții;

B. se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia procesul penal poate fi inițiat împotriva unei persoane pentru neplata în termenele prevăzute de lege a taxei pe valoarea adăugată datorate, deși acestei persoane i s-a aplicat deja, pentru aceleași fapte, o sancțiune administrativă definitivă de natură penală;

C. principiul ne bis in idem nu conferă particularilor un drept direct aplicabil în cadrul unui proces penal.

4 Inculpații X. și Y. au fost condamnați pentru infracțiunile de dare de mită, respectiv, luare de mită, reținându-se că Y., agent de poliție rutieră, a primit de la X. suma de 500 de lei pentru a nu-l sancționa contravențional. Instanța care soluționează cauza:

A. va dispune confiscarea sumei de 500 de lei, în solidar de la ambii inculpați;

B. va dispune confiscarea sumei de 500 de lei de la Y.;

C. va dispune confiscarea a câte 250 lei de la fiecare dintre inculpați.

5 Infracțiunea de bigamie:

A. poate fi comisă cu intenție indirectă;

B. nu poate fi comisă de o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

C. absoarbe infracțiunea de fals în declarații.

6 În ceea ce priveşte coautoratul:

A. este posibil în cazul infracţiunii de ucidere a nou-născutului săvârşită de către mamă;

B. în cazul infracţiunilor cu subiect calificat, este suficient ca un singur couator să aibă calitatea cerută de lege;

C. nu este posibil la infracţiunea de divulgarea secretului profesional.

7 În ceea ce privește legitima apărare:

A. atacul trebuie să reprezinte o faptă prevăzută de legea penală;

B. apărarea constă într-o faptă comisă cu intenție sau praeterintenție;

C. atacul poate consta și într-o faptă omisivă.

8 Este permisă potrivit art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

A. o lege care ar conferi uneia din părți un drept nelimitat pentru exercitarea unei anumite căi de atac;

B. redeschiderea procedurii în cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente;

C. redeschiderea procedurii din motive ce țin de necesitatea unificării practicii judiciare în materie.

9 În cazul în care X. pretinde de la Y. o sumă de bani, pentru sine, lăsând să se creadă că are influenţă asupra primarului localităţii C., promiţând că îl va determina pe acesta din urmă să urgenteze eliberarea unei autorizaţii de construire pentru Y:

A. suma de bani pretinsă de X. va fi confiscată dacă Y. a promis să i-o dea la momentul la care X. va interveni pe lângă primar;

B. se va reţine infracţiunea de trafic de influenţă numai dacă X. îşi îndeplineşte promisiunea, realizând intervenţia la primar;

C. se va reţine o singură infracţiune de trafic de influenţă dacă ulterior pretinderii, X. primeşte respectiva sumă de bani, în două tranşe, la interval de o lună.

10 În ceea ce priveşte infracţiunea de evaziune fiscală:

A. omisiunea evidențierii în actele contabile a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate şi evidențierea în actele contabile a unor cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale, dacă se referă la aceeaşi societate, în aceleaşi împrejurări, constituie mai multe infracţiuni aflate în concurs;

B. în măsura în care inculpaţii au fost obligaţi la plata sumelor reprezentând obligaţii fiscale datorate statului, ca urmare a săvârşirii infracţiunii de evaziune fiscală, nu se impune confiscarea specială a sumelor de bani ce au făcut obiectul infracţiunii de spălare a banilor, care provin din infracţiunea de evaziune fiscală, aflată în concurs;

C. înregistrarea în evidenţele contabile ale societăţii cu capital privat a unor facturi fiscale şi chitanţe întocmite în fals în numele unor societăţi de tip,, fantomă", în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale, constituie infracţiunile de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea 241/2005, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 C.pen. şi uz de fals, prev. de art. 323 C.pen.

11 Amânarea aplicării pedepsei:

A. poate fi dispusă în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa de cel mult 7 ani închisoare;

B. poate fi dispusă în cazul în care inculpatul a fost condamnat anterior la pedeapsa amenzii, pedeapsă executată la momentul comiterii noii infracțiuni;

C. va fi anulată atunci când pentru infracţiunea concurentă nou descoperită se aplică pedeapsa amenzii.

12 În situația în care un cetățean român cumpără un cuţit în Oradea cu care ucide un cetățean român la Budapesta, legea penală se va aplica în baza:

A. principiului personalității;

B. principiului realității;

C. principiul teritorialității.

13 Inculpatul este condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață pentru comiterea infracțiunii de omor calificat. În acest caz:

A. instanța va aplica și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi;

B. inculpatul va putea fi liberat condiționat după executarea efectivă a 17 ani de detenție, dacă a fost arestat preventiv 3 ani pe parcursul procesului penal;

C. dacă inculpatul se sustrage, termenul de reabilitare se va calcula de la data considerării ca executată a pedepsei, urmare a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei.

14 Cu ocazia unui control fiscal la SC T. SRL, al cărui administrator şi asociat este inculpatul Y., existând suspiciunea că acesta a înregistrat în contabilitate cheltuieli nereale, organele fiscale i-au solicitat să prezinte în perioada următoare toate facturile în original.
Ulterior, în cursul unei percheziţii, organele de cercetare penală descoperă în biroul inculpatului mai multe facturi pe care acesta le falsificase şi pe care intenţiona să le prezinte la sediul organelor fiscale.
Fapta inculpatului Y.:

A. constituie tentativă la infracţiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată;

B. constituie tentativă la uz de fals în concurs cu infracţiunea de fals în înscrisuri oficiale;

C. nu este prevăzută de legea penală.

15 Eroarea asupra unei dispoziții de drept extrapenal:

A. produce aceleași efecte ca și eroarea de fapt;

B. nu înlătură niciodată caracterul penal al faptei;

C. va conduce la reținerea unei infracțiuni intenționate atunci când eroarea este vincibilă.

16 În ceea ce priveşte infracţiunea de evadare:

A. poate avea ca subiect activ pe făptuitorul adus împotriva voinţei lui în baza unui mandat de aducere;

B. se va reţine în variantă agravată atunci când făptuitorul, arestat preventiv, care are în buzunarul pantalonilor un briceag, fuge din curtea instanţei, de sub escortă, în ziua în care este adus la judecată;

C. în formă agravată, nu se va reţine în concurs cu infracţiunea de lovire şi alte violenţe, atunci când făptuitorul neînarmat fuge din centrul de arestare preventivă, după ce l-a lovit cu pumnii pe unul dintre gardienii care asigurau paza, cauzându-i echimoze.

17 Faptele inculpatului X de a o ţine încuiată timp de 2 zile pe Y., în locuinţa sa, urmată de întreţinerea unui raport sexual cu aceasta prin constrângere, împrejurare în care lui Y. i-au fost cauzate leziuni ce au necesitat 2 zile de îngrijiri medicale, constituie:

A. infracţiunea de viol;

B. infracţiunea de lipsire de libertate în concurs cu infracţiunea de viol;

C. infracţiunea de lipsirea de libertate, în concurs cu infracţiunea de viol şi cu infracţiunea de lovire sau alte violenţe.

18 În ceea ce privește tentativa:

A. aceasta nu este posibilă în cazul infracțiunii continuate;

B. tentativa perfectă este posibilă şi în cazul infracţiunilor de pericol abstract;

C. desistarea este posibilă în cazul infracțiunilor de pericol.

19 În ceea ce priveşte infracţiunea de spălare a banilor:

A. caracterul autonom presupune reţinerea automată a acesteia în sarcina autorului infracţiunii din care provin bunurile, ori de câte ori acesta a realizat una din acţiunile proprii elementului material;

B. deţinerea sau dobândirea de bunuri, provenite din săvârşirea de infracţiuni reprezintă acţiuni separate ce pot fi săvârşite de autorul infracţiunii predicat din care provin bunurile la un moment ulterior consumării acesteia, şi prin urmare, pot fi disociate de infracţiunea predicat şi analizate ca infracţiuni separate;

C. comiterea mai multor acţiuni ce reprezintă elementul material al infracţiunii de spălare de bani, în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, nu afectează unitatea infracţională.

20 Persoana juridică:

A. nu va putea comite în calitate de autor o infracțiune de omor;

B. va putea comite infracțiunea de ucidere ori vătămare a nou-născutului de către mamă;

C. va putea comite o faptă prevăzută de legea penală în stare de necesitate.

21 Arestarea preventivă:

A. poate fi dispusă în cazul oricărei infracțiuni, indiferent de limitele de pedeapsă;

B. poate fi dispusă și de judecătorul de cameră preliminară care admite plângerea împotriva soluției de clasare și dispune începerea judecății;

C. poate fi solicitată completului care soluționează contestația împotriva încheierii prin care s-a dispus începerea judecății.

22 Se va întocmi o minută atunci când:

A. instanța de apel admite apelul și dispune trimiterea cauzei spre rejudecare;

B. instanța de apel respinge apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus condamnarea inculpatului la pedeapsa amenzii;

C. prima instanță soluționează acțiunea civilă disjunsă.

23 Inculpatul X., avocat în cadrul Baroului Constanţa, este trimis în judecată pentru infracţiunea de distrugere prevăzută de art. 253 alin. (1) C. pen. Cauza este înregistrată în primă instanţă la Curtea de Apel Galaţi.
Excepţia de necompetenţă teritorială a Curţii de Apel Galaţi:

A. va fi respinsă ca tardivă, dacă este invocată de procuror după audierea inculpatului;

B. va conduce la declinarea competenţei în favoarea instanţei competente teritorial, dacă excepţia este invocată după audierea persoanei vătămate;

C. va putea fi invocată din oficiu, oricând, până la pronunţarea hotărârii în primă instanţă, dacă după săvârşirea infracţiunii, avocatul a pierdut această calitate.

24 Citarea la proces:

A. a persoanei vătămate, pentru primul termen de judecată, cu menţiunea că se poate constitui parte civilă până la începutul cercetării judecătoreşti, are loc numai dacă aceasta nu s-a constituit parte civilă la urmărirea penală;

B. este obligatorie pentru deţinuţi, la fiecare termen de judecată, chiar şi când aceştia sunt persoane vătămate;

C. nu este obligatorie întotdeauna pentru primul termen de judecată.

25 Procurorul va putea:

A. exercita acțiunea penală din oficiu în cazul unei infracțiuni pentru care este necesară plângerea prealabilă, doar în interiorul termenului de 3 luni prevăzut de art. 296 C.pr.pen.;

B. sesiza judecătorul de cameră preliminară în vederea confirmării măsurii de siguranță a obligării la tratament medical, doar după rămânerea definitivă a soluției de netrimitere în judecată;

C. încheia un acord de recunoaștere a vinovăției cu inculpatul care a comis infracțiunea când avea 16 ani, doar cu încuviințarea reprezentantului legal, indiferent de vârsta inculpatului la data încheierii acordului.

26 Judecătorul de cameră preliminară, sesizat cu o cerere de confirmare a renunţării la urmărirea penală dispusă de procuror pentru infracţiunea de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. (2) C. pen., poate:

A. respinge cererea de confirmare şi dispune începerea judecăţii;

B. admite cererea de confirmare;

C. respinge cererea de confirmare, desfiinţa soluţia de renunţare la urmărirea penală şi trimite cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală sau după caz, pentru a pune în mişcare acţiunea penală şi a completa urmărirea penală.

27 Arestarea preventivă încetează de drept atunci când:

A. judecătoria dispune condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, revocând liberarea condiționată și dispunând adăugarea restului rămas neexecutat de 253 de zile, în condițiile în care acesta a fost reținut și arestat preventiv 2 ani pe parcursul procesului penal;

B. contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive pe o perioadă de 20 de zile (în condițiile în care se solicitase prelungirea pe o perioadă de 30 de zile) este soluționată a doua zi după expirarea perioadei inițiale de arestare;

C. instanța de apel dispune condamnarea inculpatului la pedeapsa de 3 ani închisoare, în condițiile în care acesta a fost reținut și arestat preventiv 2 ani pe parcursul procesului penal.

28 Cererea de redeschidere a procesului penal în cazul judecății în lipsă:

A. este o cale de atac de anulare;

B. este o cale de atac de reformare;

C. poate fi exercitată și de persoana față de care s-a dispus o măsură educativă neprivativă de libertate.

29 Reluarea urmăririi penale se dispune în caz de restituire a cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară, care a constatat că rechizitoriul este neregulat întocmit:

A. de către procurorul care a supravegheat urmărirea penală, atunci când este necesară efectuarea unor noi acte de urmărire penală;

B. chiar dacă nu este necesară efectuarea unor noi acte de urmărire penală, ci doar remedierea neregularităţii;

C. atunci când procurorul, deşi a menţinut dispoziţia de trimitere în judecată, nu a remediat în termenul de 5 zile neregularitatea, neputând fi stabilite obiectul şi limitele judecăţii.

30 Este admisibilă:

A. cererea de revizuire întemeiată pe prevederile art. 453 alin. (1) lit. a) C.pr.pen. motivată de faptul că inculpatului minor i s-a aplicat o pedeapsă;

B. cererea de revizuire prin care se solicită înlăturarea unei circumstanţe atenuante în cazul în care un membru al completului de apel a fost condamnat pentru că a luat mită în vederea reţinerii acesteia;

C. calea de atac a recursului în casație împotriva unei hotărâri (rămase definitive prin respingerea apelului) prin care judecătoria a dispus condamnarea unui magistrat-asistent de la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru comiterea infracțiunii de violare de domiciliu.

31 Citația:

A. trebuie comunicată cu cel puțin 2 zile înainte de termenul de judecată;

B. este un act procedural;

C. va fi înmânată vecinului mutat de o săptămână la apartamentul alăturat, în cazul în care inculpatul (care locuiește singur) nu este găsit acasă.

32 În ceea ce priveşte ordonanţa de clasare:

A. poate conţine dispoziţia de menţinere a măsurilor asiguratorii luate în vederea garantării confiscării extinse;

B. va conţine dispoziţia privind sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea constatării încetării de drept a măsurii arestării preventive dispuse în cauză faţă de inculpat;

C. va conţine obligatoriu motivele de fapt şi de drept, dacă s-a dispus ulterior continuării urmăririi penale faţă de o anumită persoană.

33 Asistența juridică este obligatorie pentru persoana vătămată atunci când:

A. aceasta este aflată în stare de detenţie;

B. aceasta a fost victima unei infracțiuni de trafic de persoane;

C. aceasta este o instituţie publică.

34 În ceea ce priveşte procedura audierii anticipate:

A. se poate desfăşura în timpul urmăririi penale in rem;

B. are drept condiţie punerea în mişcare a acţiunii penale;

C. presupune riscul ca persoana vătămată să nu mai poată fi reaudiată în cursul judecăţii.

35 Citirea actului de sesizare:

A. marchează începutul cercetării judecătoreşti;

B. este momentul procesual maxim până la care se pot împăca părţile;

C. este momentul procesual maxim până la care procurorul poate exercita acţiunea civilă în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exerciţiui.

36 Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare:

A. poate fi solicitată doar în cazul anumitor infracțiuni, prevăzute limitativ de lege;

B. poate fi solicitată pentru trecut fără a exista vreo limită maximă de timp;

C. este o metodă de supraveghere tehnică.

37 Curtea de apel judecă:

A. o infracţiune de omor comisă de personalul asimilat magistraţilor care îşi desfăşoară activitatea în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii;

B. o infracţiune de omor comisă de un secretar de stat;

C. apelul împotriva hotărârii prin care X. (devenit senator după pronunţarea sentinţei de către primă instanţă) a fost condamnat pentru infracţiunea de lovire la 1 an închisoare.

38 Nu va fi supusă niciunei căi de atac:

A. încheierea prin care se respinge ca tardivă cererea părţii civile de introducere în cauză a părţii responsabile civilmente;

B. hotărârea prin care se soluţionează o contestaţie la executare în cazul în care există o nelămurire privind decizia instanţei de apel;

C. încheierea prin care se declară şedinţa nepublică, din oficiu, pentru protejarea unor interese de stat.

39 În ceea ce priveşte plângerea la judecătorul de cameră preliminară:

A. poate viza dispoziţia de renunţare la urmărirea penală, după ce aceasta a fost verificată de procurorul ierarhic superior;

B. vizând soluţia de clasare se trimite pe cale administrativă la parchet dacă nu cuprinde numărul de dosar şi denumirea parchetului;

C. nu va fi respinsă ca tardivă, dacă nu a fost respectat termenul de 20 de zile pentru formularea plângerii la procurorul ierarhic superior, însă ulterior, a fost formulată în termenul legal la judecătorul de cameră preliminară.

40 În situaţia în care mai multe cauze sunt instrumentate separat, reunirea cauzelor este obligatorie:

A. în cazul în care inculpatul X. a săvârşit în aceeaşi noapte, mai multe furturi de roţi de rezervă din autoturismele parcate în spatele blocului învecinat, pentru a le valorifica la un service auto, cu o zi înainte promiţând administratorului acestuia că îi va aduce mai multe roţi;

B. în cazul în care X. a săvârşit infracţiunea de tâlhărie asupra lui Y., sustrăgând prin violenţă, din locuinţa acestuia o sumă mare de bani, iar în cursul aceleiaşi zile, după aproximativ 6 ore, de teamă să nu fie reclamat la poliţie, a revenit în locuinţa lui Y. şi l-a omorât;

C. când inculpatul X. a săvârşit infracţiunea de furt al unui autoturism împreună cu coinculpaţii Y. şi Z.

41 În dimineaţa zilei de 25.11.2009, fiind în imobilul din Bucureşti, în stare de ebrietate şi nemulţumit de faptul că i-au fost refuzate pretenţiile de natură sexuală, inculpatul A. (recidivist) a prins-o de păr pe concubina sa B. şi a lovit-o în zona feţei şi a spatelui. Victima violentei domestice a solicitat sprijinul poliţiei, sens în care a apelat Sistemul Naţional Unic pentru Apeluri de Urgenţă 112, la fata locului sosind lucrătorii secţiei 25 Poliţie, îmbrăcaţi cu uniforme specifice şi având asupra lor armamentul din dotare. După ce şi-au declinat calitatea, organele de poliţie au solicitat inculpatului A. să se legitimeze, însă acesta a continuat să se manifeste violent şi le-a adresat lucrătorilor de politie numeroase injurii şi cuvinte jignitoare.
În timp ce îi adresa injurii și amenințări agentului şef adjunct C., care se afla în exercitarea atribuţiilor de serviciu ("Îți dau foc la casă !" "Îți omor familia!", ″Bag cuțitu′ în tine !" "O să te tai !"), agitând un cuțit asupra acestuia, inculpatul A. (după ce a lăsat cuțitul), s-a ridicat de pe scaun, s-a îndreptat către acesta cu intenţia de a-l lovi, scop în care a ridicat deasupra capului un braţ, având pumnul strâns, acţiune care a produs o stare de temere pentru C. Ceilalți agenți de poliție au intervenit și l-au oprit pe A. Pe parcursul urmăririi penale inculpatul a fost arestat preventiv în perioada 26.11.2009-30.12.2009.
Inculpatul A a fost trimis în judecată în lipsă pentru infracțiunea de ultraj.
Prin sentința nr. 83/3.10.2015, definitivă prin neapelare la data de 25.11.2015 a Judecătoriei Sectorului 3 București s-a dispus condamnarea inculpatului A. la pedeapsa de 1 an închisoare pentru comiterea infracțiunii de ultraj.
A. a fost prins pe teritoriul Turciei, fiind extrădat în luna martie 2019. În termen legal acesta a formulat cerere de redeschidere a procesului penal. Prin încheierea din data de 1 aprilie 2019 s-a admis cererea de redeschidere a procesului penal, s-a anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii și s-a dispus rejudecarea cauzei. Soluționând cauza la 1 aprilie 2020 (după parcurgerea procedurii de cameră preliminară și desfășurarea judecății în primă instanță), Judecătoria Sectorului 2 București, reținând aceeași situație de fapt ca cea prezentată mai sus, va dispune:

A. încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale;
B. achitarea sub aspectul comiterii infracțiunii de ultraj prev. de art. 257 alin. (1) și (4) din C. pen. rap. la art. 32 C.pen. cu aplicarea art. 193 alin.(1) C. pen.;
C. condamnarea sub aspectul comiterii infracțiunii de ultraj prev. de art. 257 alin. (1) și (4) din C. pen. rap. la art. 206 alin. (1) din C. pen.

42 Inculpatul X. a fost trimis în judecată pentru comiterea unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 (în legătură cu societatea comercială A.), a unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 (în legătură cu societatea comercială B.) și a unei infracțiuni de spălare a banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019.
În cuprinsul actului de sesizare, cu privire la prima infracțiune de evaziune fiscală, s-a reținut că X., în calitate de administrator al societății comerciale A., nu a evidenţiat în actele contabile TVA-ul datorat bugetului de stat în cuantum de 16.793 RON, nu a evidenţiat în actele contabile şi nici nu a declarat organelor fiscale, impozitul aferent veniturilor microîntreprinderilor, care pentru perioada ianuarie - martie 2016 se ridica la valoarea de 3.704 RON. Prin urmare, s-a apreciat că, deși inculpatul a înregistrat în contabilitatea societății toate operațiunile pe care societatea le-a desfășurat, acesta a omis evidenţierea atât în contabilitate, cât şi în declaraţiile fiscale ce trebuiau depuse la organele fiscale a TVA-ului datorat şi a impozitului aferent veniturilor acestei societăţi în perioada analizată.
Referitor la cea de-a doua infracțiune de evaziune fiscală, s-a arătat, în esenţă, că societatea B. a depăşit plafonul de TVA (devenind plătitoare) în cursul anului 2015, aşa încât veniturile realizate în perioada ianuarie - martie 2016 erau purtătoare de TVA, societatea fiind obligată să plătească această taxă. Astfel, societatea datora bugetului de stat, TVA colectat în valoare de 25.865 RON, calculat prin aplicarea cotei de 20% asupra bazei impozabile, TVA care nu a fost evindenţiat în actele contabile şi nici nu a fost declarat organelor fiscale. Totodată, deși, și în acest caz, au fost înregistrate toate operațiunile efectuate, nu a fost evidenţiat în actele contabile şi nu a fost declarat organelor fiscale, nici impozitul aferent veniturilor microîntreprinderii în valoarea de 1.293 RON, pentru perioada ianuarie - martie 2016.
În ceea ce privește infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, procurorul a reținut că inculpatul a transferat suma provenită din comiterea celei de-a doua infracțiuni de evaziune fiscală. În concret, X., în numele societății B., a acordat cu titlu de împrumut suma de 28 000 lei numitei Y., mama sa. Suma a fost transferată în contul lui Y., fiind retrasă ulterior de la bancomat în mai multe tranșe.
Instanța învestită cu soluționarea cauzei va dispune:

A. achitarea pentru cele trei infracțiuni reținute în sarcina inculpatului, faptele nefiind prevăzute de legea penală;
B. condamnarea inculpatului pentru comiterea celor trei infracțiuni reținute în sarcina sa;
C. condamnarea inculpatului pentru cele două infracțiuni de evaziune fiscală și achitarea pentru infracţiunea de spălare a banilor, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

43 În cursul lunii aprilie 2021 (în perioada 1 - 13 aprilie 2021), inculpaţii M.I., V.D., H.V. şi I.M. au organizat cumpărarea şi transportul unei cantităţi importante de cocaină din America Centrală (Republica Costa Rica), pe care au încercat să o introducă în România, prin intermediul altor persoane (G.I. şi G.D.) - „cărăuşi" - care în prealabil înghiţeau drogurile, porţionate şi încapsulate.
Toţi cei patru inculpaţi au planificat modalitatea de desfăşurare a activităţii infracţionale.
Astfel, la data de 3 aprilie 2021, inculpaţii M.I. şi I.M. i-au condus cu un autoturism pe coinculpaţii V.D., H.V., precum şi pe martorul G.I. (unul din „cărăuşi") până la aeroportul din Budapesta, de unde au cumpărat pentru aceştia bilete de avion pentru ruta Budapesta - Managua, unde îi aştepta celălalt „cărăuş" - martorul G.D. Contravaloarea biletelor a fost suportată de inculpatul I.M.
De la Budapesta s-au îmbarcat în cursa aeriană inculpaţii H.V., V.D. şi martorul G.I., ceilalţi întorcându-se în România. Traseul urmat a fost Germania - Mexic - San Salvador - Nicaragua, de unde inculpaţii V.D., H.V., precum şi martorul G.I., cu un taxi, s-au deplasat în Costa Rica, ţară unde s-au cazat la un hotel, contravaloarea serviciilor fiind achitată din banii inculpatului I.M.
La datele de 5 aprilie 2021 şi, respectiv, 6 aprilie 2021, inculpatul I.M. a efectuat câte un transfer bancar, prin intermediul numitului C.N., virând în Costa Rica suma totală de 7.000 USD, beneficiarul acestei sume de bani fiind coinculpatul V.D.
În Republica Costa Rica, inculpaţii V.D. şi H.V., cu suma de 7.000 USD primită din România, au cumpărat cantitatea de 1, 8 kg cocaină, pe care, împreună cu cei doi „cărăuşi" - martorii G.I. şi G.D. -, au porţionat-o în capsule, pe care aceştia din urmă le-au ingurcitat, în vederea transportării şi vânzării în municipiul Bucureşti, de către alte persoane neidentificate. Inculpatul V.D. a fost persoana de încredere a coinculpatului I.M., el fiind administratorul banilor.
La data de 11 aprilie 2021, inculpaţii M.I. şi I.M. au organizat deplasarea în Germania, pentru a-i prelua de la aeroport pe coinculpaţii H.V., V.D. şi pe martorii G.I. şi G.D.
După preluarea celor patru, s-a hotărât deplasarea tuturor către România. În autoturismul marca P., au urcat inculpaţii M.I., V.D. şi H.V., iar în autoturismul marca R., inculpatul I.M. şi cei doi „cărăuşi" - G.I. şi G.D.
Din cauza modalităţii de transport al drogurilor de mare risc, care punea în pericol viaţa martorilor G.I. şi G.D., autoturismul marca R. a fost oprit de către organele de urmărire penală chiar înainte de intrarea în România, ocazie cu care s-a stabilit identitatea pasagerilor, respectiv I.M., G.I. şi G.D., ultimii doi recunoscând că au îngurgitat cocaină, pe care au transportat-o din Managua. Urmare a radiografiei efectuate, s-a constatat faptul că ambii curieri au transportat cantitatea totală de 1, 8 kg cocaină, primul având în corp 10 recipiente, iar cel de-al doilea, 91 de recipiente. De asemenea, în buzunarul hainei inculpatului I.M. au fost descoperite produse susceptibile de a avea efecte psihoactive (8, 27 g din compusul 4-CEC şi 7 g din compusul ADB-FUBINACA), acesta arătând că produsele în cauză sunt pentru consum propriu.
În sarcina inculpatului I.M. vor fi reţinute următoarele infracţiuni

A. tentativă la trafic internaţional de droguri de mare risc, prevăzută în art. 32 C. pen. raportat la art. 3 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000, trafic de droguri de mare risc, prevăzută în art. 2 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000, finanţare a infracţiunilor de trafic de droguri de mare risc şi trafic internaţional de droguri de mare risc, prevăzută în art. 9 din Legea nr. 143/2000 şi efectuare fără drept de operaţiuni (deţinere) cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prevăzută în art. 16 din Legea nr. 194/2011.;
B. tentativă la trafic internaţional de droguri de mare risc, prevăzută în art. 32 C. pen. raportat la art. 3 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000, trafic de droguri de mare risc, prevăzută în art. 2 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000 şi finanţare a infracţiunilor de trafic de droguri de mare risc şi trafic internaţional de droguri de mare risc, prevăzută în art. 9 din Legea nr. 143/2000.;
C. tentativă la trafic internaţional de droguri de mare risc, prevăzută în art. 32 C. pen. raportat la art. 3 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000 şi trafic de droguri de mare risc, prevăzută în art. 2 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 143/2000.

44 Inculpatul A. a comis la data de 7 aprilie 2020, ora 22: 00 o infracțiune de furt calificat, prev. de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) lit. b) C. pen., reținându-se că în ziua respectivă, în intervalul orar 01: 00-03: 00, a pătruns, prin forțarea și aducerea în stare de neîntrebuințare a mecanismului de închidere, într-o boxă de la subsolul imobilului din strada P., de unde a sustras mai multe bunuri ce-i aparțineau persoanei vătămate B. Din fișa de cazier a inculpatului rezultă că acesta a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. (2) C. pen. prin sentința penală nr. 753/16.08.2016 a Judecătoriei Giurgiu, definitivă prin neapelare la data de 2.09.2016. Din executarea pedepsei inculpatul a fost liberat condiționat la data de 4.06.2019, restul rămas neexecutat fiind de 150 de zile.
Prin sentința penală nr. 732/5.10.2021, definitivă prin neapelare la 1.12.2021, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, comisă la data de 01.07.2019. Prin aceeași sentință s-a dispus revocarea liberării condiționate și adăugarea restului rămas neexecutat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa de 2 ani, 6 luni și 150 de zile închisoare. În acest caz, instanța care judecă infracțiunea de furt calificat comisă de inculpat la data de 7 aprilie 2020, va dispune condamnare inculpatului pentru:

A. comiterea infracțiunii de furt calificat în stare de recidivă postexecutorie, va contopi, potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni, pedepsele pentru cele două infracțiuni de furt calificat iar la pedeapsa rezultantă va adăuga restul rămas neexecutat;

B. comiterea infracțiunii de furt calificat în stare de recidivă postcondamnatorie, va contopi, potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni, pedepsele pentru cele două infracțiuni de furt calificat iar la pedeapsa rezultantă va adăuga restul rămas neexecutat;

C. comiterea infracțiunii de furt calificat în stare de recidivă postexecutorie, urmând ca A. să solicite ulterior prin formularea unei cereri întemeiate pe prevederile art. 585 C.pr.pen. contopirea pedepselor.

45 În prima jumătate a lunii noiembrie 2020, inculpatul A., la acea dată secretar de stat la Ministerul Transporturilor, a pretins suma de 200.000 de euro de la inculpatul B. (reprezentant al societăţii X.), iar acesta din urmă a acceptat să îi remită suma pretinsă, în schimbul influenţei pe care cel dintâi inculpat o avea, respectiv, a lăsat să se creadă că o are asupra directorului general şi directorului adjunct economic ai C.N.A.D.N.R, martorii P. şi M., şi al promisiunilor că va interveni pe lângă cei doi martori pentru a-i determina să efectueze cât mai repede plata unor facturi către societatea la care inculpatul B. era administrator.
Urmărind să disimuleze proveniența și circulația ilicită a sumei de 200.000 de euro, ulterior înțelegerii mai sus-prezentate, inculpatul B. a încheiat un contract fictiv de prestări servicii în numele societății X. cu societatea V. (societate administrată de C., fratele lui A.), contract în baza căruia suma de 200 000 de euro a fost plătită societății administrate de fratele lui A., fără ca între cele două societăţi să existe, însă, operaţiuni reale. Banii au fost ulterior remiși lui A. de către C. Inculpatul B. a comis:

A. infracțiunile de cumpărare de influență în formă continuată, fals în înscrisuri sub semnătură privată și spălarea banilor;

B. infracțiunile de cumpărare de influență, fals în înscrisuri sub semnătură privată și spălarea banilor;

C. infracțiunile de cumpărare de influență și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

46 **Prin sentinţa nr. 470 din 15 septembrie 2020 a Tribunalului Bucureşti, Secţia penală, a fost respinsă cererea formulată de petenta M.I., având ca obiect revizuirea sentinţei penale nr. 29 din 12 februarie 2020 a Tribunalului București. S-a reţinut că petenta a solicitat revizuirea sentinţei sus-menţionate, arătând că aceasta este nelegală, întrucât fratele său I.M. (care fusese condamnat în cauza respectivă) nu este vinovat de săvârşirea infracţiunii de omor calificat.**
Instanţa de fond a apreciat că în cauză nu este incident cazul de revizuire prevăzut de art. 453 alin. 1) lit. a) C.pr.pen., întrucât prin cererea formulată se tinde la o nouă examinare a cauzei. A reţinut că se invocă aspecte ce au fost avute în vedere și la momentul pronunţării hotărârii a cărei revizuire se cere, iar prin cererea de revizuire nu au fost relevate împrejurări noi de natură să determine o eventuală achitare a inculpatului.
Hotărârea primei instanțe a fost comunicată în mod legal la data de 20 septembrie 2020 lui M.I. și la data de 22 septembrie 2020 lui I.M.
Împotriva acestei sentințe a formulat apel la data de 25 septembrie 2020, M.I. La termenul de apel din data de de 2 decembrie 2020 au fost prezenți M.I. și I.M., fiind respectate toate dispozițiile legale în ceea ce privește procedura de soluționare a căii de atac.
Instanța de apel:

A. va examina legalitatea și temeinicia soluției dispuse de prima instanță;
B. va respinge ca inadmisibil apelul;
C. îl va întreba pe I.M. dacă își însușește apelul declarat de sora sa.

47 **La termenul din data de 9 martie 2020, inculpatul A. a invocat excepţia de necompetenţă teritorială a Curţii de Apel Braşov, solicitând declinarea competenţei către Curtea de Apel Ploieşti. În motivare s-a arătat că prin încheierea nr. 28/UP din 4 martie 2020, judecătorul de drepturi şi libertăţi de la Tribunalul Braşov a respins cererea formulată de inculpatul A., deținut în baza mandatului de arestare preventivă din 15 decembrie 2019 emis de Tribunalul Brașov, având ca obiect înlocuirea măsurii arestului preventiv (încheiere împotriva căreia inculpatul a formulat contestaţie). De asemenea, la data de 5 martie 2020 a fost emis rechizitoriul în cauză şi sesizată instanţa de fond, respectiv Tribunalul Dâmboviţa, astfel încât competenţa de soluţionare a cauzei aparţine judecătorului de drepturi şi libertăţi de la Curtea de Apel Ploieşti.**
Curtea de Apel Brașov:

A. va respinge excepția și va soluționa pe fond contestația formulată;
B. va admite excepția și va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Ploiești;
C. va respinge ca inadmisibilă contestația formulată.

48 **Curtea de Apel B. a fost învestită, la data de 6 octombrie 2020, în condiţiile art. 102 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu cererea autorităţilor judiciare italiene de punere în executare a mandatelor europene de arestare emise, la data de 2 iulie 2020, de Parchetul Republicii de pe lângă Tribunalul din Mantova, pe numele persoanei solicitate A., în vederea executării sentinţei penale nr. 310/2014 Reg. Sent. 1961/2014 R.G.N.R. din 27 iunie 2014 a Tribunalului din Mantova, executorie la 24 septembrie 2014, prin care persoana solicitată a fost condamnată la pedeapsa închisorii de 2 ani şi 8 luni pentru comiterea infracţiunilor de jaf organizat sau armat şi simularea unei infracţiuni prevăzute în art. 81, 110, 367, 624, 648 C. pen. italian şi, respectiv, a sentinţei penale nr. 1269/2016 Reg. Sent. 297/2015 N.R. din 22 septembrie 2016 a Tribunalului din Mantova, executorie la 10 martie 2017, prin care persoana solicitată a fost condamnată la pedeapsa închisorii de 9 luni pentru comiterea infracţiunii de jaf organizat sau armat prevăzută în art. 56, 110, 624 C. pen. italian.**
În această procedură, la termenul din 16 octombrie 2020, în condiţiile art. 104 alin. (4) din Legea nr. 302/2004, republicată, la interpelarea primei instanţe, persoana solicitată A. a arătat nu consimte la predarea către autorităţile judiciare din Italia şi că nu este de acord cu executarea pedepsei în Italia, ci, eventual, în România.
Luând act de opoziţia la predare a persoanei solicitate cetăţean român, instanţa de fond a constatat incidenţa în cauză a cazului facultativ de refuz al executării mandatului european de arestare prevăzut în art. 99 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 302/2004, republicată, context în care, în condiţiile art. 99 alin. (3) din acelaşi act normativ, a purces la verificarea condiţiilor ce permit recunoaşterea şi punerea în executare, pe cale incidentală, a hotărârilor ce fac obiectul mandatelor europene de arestare emise de statul italian şi, constatând îndeplinite condiţiile prevăzute în art. 167 din Legea nr. 302/2004, republicată, a dispus recunoaşterea şi punerea în executare a pedepselor în România.
Împotriva acestei sentinţe, în termen legal, a formulat contestaţie persoana solicitată A., cerând instanţei de contestaţie să procedeze la reformarea ei, având în vedere, în principal, consimţământul la predare pe care l-a exprimat în mod neechivoc în faţa Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, în cuprinsul contestaţiei.
Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie:

A. va respinge ca inadmisibilă contestaţia;
B. va respinge ca nefondată contestaţia;
C. va admite contestaţia şi va lua act de consimţământul la predare exprimat.

49 **În cauză s-au efectuat cercetări sub aspectul comiterii infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale, fals privind identitatea, participație improprie la fals intelectual și participație improprie la abuz în serviciu față de A. și B. În concret, cei doi știind că vărul lor C., care deținea un teren de 2 ha în centrul Bucureștiului este plecat în străinătate și nu se interesează de soarta bunurilor sale din țară, au pus la cale un plan pentru a obține terenul în cauză. Aceștia au luat de la bunica lor contractul de vânzare-cumpărare prin care C. dobândise anterior proprietatea terenului în cauză și au mers la notar. Aici, A., folosind o carte de identitate falsificată, a pretins că este C. și că dorește să-i vândă terenul lui B. Având în vedere asemănările fizionomice dintre A. și C., notarul public nu și-a putut da seama că în fața sa nu se află adevăratul proprietar. Notarul public a autentificat vânzarea în urma căreia B. a devenit noul proprietar al terenului. Ulterior, operațiunea juridică a fost înscrisă și în cartea funciară. Prin ordonanța din data de 7 aprilie 2020, procurorul a dispus clasarea ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. După rămânerea definitivă a soluției de clasare, procurorul a sesizat judecătorul de cameră preliminară potrivit art. 549 ind. 1 C.pr.pen. pentru a anula contractul de vânzare-cumpărare pentru fraudă la lege și pentru a dispune rectificarea mențiunilor cuprinse în cartea funciară a imobilului.**
În acest caz, judecătorul de cameră preliminară:

A. va putea admite solicitarea formulată;
B. va respinge solicitarea formulată;
C. va soluționa cauza în camera de consiliu, cu citarea persoanelor ale căror drepturi sau interese legitime ar putea fi vătămate.

50 Prin sentinţa penală nr. 44 din 3 mai 2019 a Tribunalului Bistriţa-Năsăud, a fost condamnată inculpata P.M. la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracţiunii de complicitate la înșelăciune prevăzută în art. 48 C. pen. raportat la art. 244 alin. (1), și (2) C. pen. și la o pedeapsă de 6 luni pentru comiterea unei infracţiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută în art. 322 alin. (1) C. pen. Cele două pedepse au fost contopite, urmând ca inculpata să execute o pedeapsă de 2 ani și 2 luni închisoare. Prin decizia nr. 171 din 29 decembrie 2020, a Curții de Apel Cluj, Secţia penală și pentru cauze cu minori și de familie, a fost respins apelul formulat de inculpată. În termen legal, P.M. a formulat contestație în anulare, invocând cazul prevăzut de art. 426 lit. b) C.pr.pen. În motivare, s-a arătat că instanța de apel nu a analizat incidența prescripției răspunderii penale, în condițiile în care termenul de prescripție se împlinise cu privire la ambele infracțiuni. Prin încheierea de ședinţă din data de 3 februarie 2021, Curtea de Apel Cluj a admis în principiu contestația în anulare formulată. Prin decizia penală nr. 213 din 10 februarie 2021, Curtea de Apel Cluj a admis contestaţia în anulare formulată de contestatoarea P.M., a desfiinţat decizia penală contestată (constând că într-adevăr termenul de prescripție a răspunderii penale se împlinise cu privire la ambele infracțiuni) și a dispus rejudecarea apelului formulat, fixând termen la data de 8 martie 2021.
În cadrul rejudecării apelului au fost acordate patru termene de judecată, la care au fost administrate mai multe probe. Prin decizia nr. 612 din data de 18 mai 2021, constatând că nu există probe suficiente care să dovedească că inculpata este cea care a comis fapta, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea acesteia în temeiul art. 396 alin. (5) C.pr.pen., raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen. Decizia Curții de Apel Cluj nr. 612 din data de 18 mai 2021:

A. poate fi atacată pe calea revizuirii întemeiate pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. a) C.pr.pen. pentru a se constata un alt temei de achitare;
B. este corectă, în cazul în care într-adevăr în urma administrării probatoriului se constată că nu există probe suficiente care să dovedească că inculpata este cea care a comis fapta;
C. este greșită, deoarece instanța trebuia să dispună încetarea procesului penal cu privire la ambele infracțiuni, dacă într-adevăr termenul de prescripție se împlinise, iar instanța care soluționase inițial apelul nu analizase acest aspect.